



మొద్దులా, రోలరు కింద కంకర చితికిన గొంతుతో, వోళ్ళు జలదరింపచేసేలా వెంబుమీద దరువు వేసు కుంటూ దివ్యగతై... అబ్బ ముందా తలుపు వేసె య్యుండి.

పూట గడవడం దానికి చింత. నెలగడవడం నాకో పజిల్. కొట్లో చింతపండంలా అమ్మేసి లాభాలు గడిం వడం షివుకారుకొక సర్కస్.

ప్రస్తుత్ ఫర్ ఎక్స్ప్రెస్సు. ఈ అద్దంలో ఎవరి మొహమేనా మచ్చలేకుండా కనబడు తుంది.

వ్రతాల తర్వాత మా బామ్మ కబుర్లు నన్నెత్తుకుని చిచ్చికొడతాయి. తాతలు నేతులు తాగిన్నాడు నాకు హారాయించుకునే నయసు లేదు. ఇప్పుడు నయసుంది నెయ్యిలేదు. వందకి తొంబైనుందికి తిండిలేకపోయినా కొల్లెస్ట్రాల్ శాతం గణనీయంగా పెరుగుతోంది. ఇదీ దేవుడిచ్చిన సౌకర్యమే. పదేళ్ళాగి చూడు. ఈ నెయ్యి



అనబడే ప్రాచీన పదార్థం స్వర్ణయుగాల వారసత్వంగా మ్యూజియంలో కనబడకపోతే అప్పడడుగు!

పెసరపప్పు ధర అంచనాలు దాటింది. వడపప్పు సంగతి అట్టే అడక్కు. పంచామృతాలన్నావు, బేషుగ్గా వుంది — సావు పంతు సాలు, ముప్పావు నీళ్ళు! చెయ్యి పట్టు మరి! సాంద్రత సరే — ఎర్రదనం ఎందుకొచ్చిందనా నీ సందేహం? ఇంచక్కటి జోకు. ఇదిగో ఈ బిందెలో వున్నవి వసంతాలనుకున్నానా ఏమిటి?

సాక్షాత్తు కొళాయి నీళ్ళు.

ఆకాశం బందుండి శంభుని శిరంబు, అందుండి సుళ్లొకం బైన హిమాద్రి, అందుండి భువి, భూలోకం బునుండి యిస్తోకాంబోధి, సయోధినుండి పవనాంధో లోకమున్ చేరె గంగాకూలంకష,, పెక్కు భంగుల్ వివేక భ్రష్ట సంపాతముల్

నా మాట నమ్ము- ఆరు మారయినా సరే ఈ ఏడా దైనా ఫిల్లరు కొనాలని పదేళ్ళుగా అనుకుంటున్నాను. ఆరు మారవుతూనే వుంది, ఫిల్లరు అంగట్లోనే వుంది. గొప్ప గొప్ప ఆలోచనలే దారి పాడుగూతా మైలు రాళ్ళయి పడి వున్నాయి — నేవెంత?

— కాండ్లపూడి అర్జున

మొదలెట్టబోయే ప్రతి మంచి పనికి ముందు ఎవరో ఒకరు తుమ్ముతూనే వున్నారని ఓ కవిగారు వాపో యార్జ.

జల కాలుష్యం, వాయు కాలుష్యం, ధ్వనికాలుష్యం, మాట కాలుష్యం — స్వచ్ఛమైన దేదీలేదు, ఈ అచ్చులో అక్షలాలు తప్ప. మరి తుమ్ములు కాక నవ్వు లొస్తాయా!? తుమ్ములు మా పోబీ. ఏడవడం మా జన్మ హక్కు. నిట్టూర్పడం మా సంప్రదాయం. కర్ణుడు కవచ కుండలాలలో పుట్టినంత ఖచ్చితంగానూ మేం అపశ్యతులలో పుట్టాం. అప్పుడప్పుడు మా కోసం పండగలొస్తాయి. వేడుకచేసుకుందామనీ, కొత్తవొక్కాలు కుట్టించుకుందామనీ — ఇలా అనుకుంటామో లేదో అలా వరదలొస్తాయి. విమానాలకు రెక్కలు తెగుతాయి. రైళ్ళ పట్టాలు తప్పతాయి. లాంచీలు నదిలో మునుగు తాయి. దేవుడున్నాడని చెప్పేందుకు ఇంతకంటే తార్కాణం ఇంకోటి లేదు. ఎందుకంటే జన్మ సిద్ధంగా

సంక్రమించిన కన్నీళ్ళు, నిట్టూర్పులు మొదలైన వాటి నన్నీ మర్చిపోయి గుర్తుపట్టలేకుండా మేం మారిపోయే ప్రమాదం లేకుండా భగవంతుడు అనేక రూపాల్లో సాక్షా త్కరిస్తూ వుంటాడు.

మా అందరికీ కలిపి కొన్ని, విడివిడిగా కొన్ని బల వీనతలున్నాయి. నాకున్న బలవీనతలు ఒక్కోటిగా మనవి చేస్తాను. అందరితోపాటు నాకూ ఇంద్రధను స్సంటే ఇష్టం. అంతకంటే ప్రత్యేకంగా అబద్ధాలు, అతిశయోక్తులు ఇష్టం.

ఏదేనా ఒక పుస్తకం ముఖానికి దగ్గరగా పెట్టుకుని బొటనవేలితో గిర్రున పేజీల కొసల్ని మీటితే వచ్చే గాలి గొప్ప డ్రీల్లింగ్ గా వుంటుంది. పేరు తెలిసి పువ్వులేవో పలకరించినట్టుగా వుంటుంది. అంత మాత్రాన నేనేదో గొప్ప రీడర్ని అనుకుంటే అది మీ తప్పే!

ఈ క్షణాన నా చేతిలో వున్న పుస్తకం పేరు వినాయక వ్రతకల్పం. “పట్టణంలోని పురజనులందరు అభ్యంగన మాచరించి నూతన వస్త్రములు ధరించి తమతమ విభ వముల కొలదీ విఘ్నేశ్వరుని పూజించి సుఖ శాంతులు పొందుదురు గాక” అని వుంటుంది. బుద్ధి తెలిసినప్పటి నుంచీ ఈ వాక్యాలు ఇలా చదువుతూనే వున్నాను. సంగతి మొత్తానికి సాక్షీభూతమైనట్టు రేడియోలు, ప్రతి కలు వైభవోపేతమైన వార్తలే ఎప్పుడూ చెబుతాయి, ఆగి పోయిన పెళ్ళికి ఆలస్యంగా వచ్చిన శుభాకాంక్షల్లాగా ఒక్క రూపాయి లాటీ టిక్కెట్టుతో లక్ష రూపాయిల కోసం ఎదురుచూస్తున్న వాడ్ని. కళ్ళనిండా చెదరని కలలు వున్నవాడ్ని. కన్నీటి శిలలు వున్నవాడ్ని. వంకర పోయిన నుదుటి గీతలతో పరశరేఖ మీద ప్రయాణించా లనుకునేవాడ్ని — వ్రతాల్లో తప్ప నన్నోదార్యే తారక మంత్రం ఇంకెక్కడా నాక్కనిపించనే లేదు.

“శుభతాత, శుభముసూరే, కలియుగే, వ్రథమ పాదే, కృష్ణా గోదావరీ మధ్యసదేశే...”

“గతి లేని వాడ్ని గుడ్డివాడ్ని బాబయా...” చచ్చ ఏమిటి అపశ్యతి! పొయ్యిలోంచి పైకి లాగిన క్ర



మా వినాయకుని మహిమ

ఇటు చూడు. మడి తువ్వళ్ళు కట్టుకుని తలచిక్కులలో నీముందు ఎంత భక్తిగా కూచున్నారో మాశావా? వీలైతే, నా భావి భారత పౌరులు. కాసిన్ని కథాశ్రీ తలు చల్లుకుని పుస్తకాలకు శ్రీకారం చుట్టుకుందామంటే క్లాసు పుస్తకాలింకా మార్కెట్లోకి రాలేదు. క్రీడలు, సమ్మెలు, ఫెర్రావ్లు, ఎన్నికలూ అన్నీ పోగా మిగిలిందే చదువు. కాకి పిల్ల కాకికెందుకు ముద్దొస్తుందో కానీ, నా పిల్లలు నాకు ముద్దు రావటం లేదు. మనిషి పాడుగూతా పోషకాహార లోపం ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తోంది.

“నేరేడు మారేడు వెలగ మామిడి పండు తేనెలో మాగిన తియ్య పనపపండు”

ఓహ్ అక్షరాలు మాస్తుంటే నాకే నోరూరుతోంది.



పసి వెధవలు - నీ మందిరానికి అలంకారంగా కట్టిన మొక్కజొన్న పాతులకేసి ఆబగా చూస్తే మాత్రం తప్పేముంది చెప్పా!

“దంచవే మేనత్త కూతురా వడ్లు దంచవే నాగుండె లదరా” - మన్నించాలి. కట్టెయ్యడానికి అది మాయింటి రేడియో కాదు. ఊరేగింపు తాలుకు మైకు.



పాట తాలుకు మైకం తో పీట మీద తాళం వేస్తున్న ఆ జిర్ర జుట్టు బూచాడు నా పెద్ద కొడుకు. ఇంటర్మీడియట్ వాయిదా పద్దతిలో పుద్దరిస్తున్నాడు.

ఆసిలేటింగ్ ఫాస్టా అటూ ఇటూ దిక్కులు చూస్తూ మధ్య మధ్య మార్పు కోసం గోళ్ళు కొరుక్కుంటున్న కళ్ళజోడు కామాక్షి నా చిన్నకూతురు.

కిరోసెన్ కొరత కారణంగా మండని బొగ్గుల మీది కోపాన్ని విసిరికరమీద చూపిస్తూ సస్యెస్సు క్రైమ్ ఫ్రీల్లర్ ని అభినయిస్తున్న ఆ తడి పాడి పువ్వుల చీర నా

మా వినాయక స్వామి! మహిమ విన్నార!?

మా బొజ్జ గణనాధు మంచి కన్నార!?

తమరు తొలి పూజిస్తే పని కడ్డారారు!

శపియించు నెదిరించు జాబిల్లినెన!

పందికొక్కును యెక్కి పయనించుతారు!

బడుగు నెక్కరు; వారి పద్దతే వేరు!

భక్త కోటిని మెచ్చు యుక్తి గలవారు!

పిల్ల పూజలకెంతో విలువనిస్తారు!

గరికపోచలకైన కాంచనపు విలువ!

ప్రతాలకే పట్టు వస్త్రాల విలువ!



ఫోటో: నాయకుల ఆంజనేయులు రెడ్డి, దుద్దేడ

అందాల పూవులకు చందనపు విలువ!

పప్పు బియ్యాలకే పాయసపు విలువ!

కడుపు నిండామెన్ని కుడుముల్లు తిన్నా అరిగించుకొను శక్తి వారికే గలదు!

పసుపు ముద్దకె వారి ప్రాణమిస్తారు!

బెల్లముంటే కోరి ప్రేయ మందుతారు!

చదువులన్నీ వారి సన్నిధినే గలవు!

పదవులన్నీ వారి పంచనే గలవు!

వ్యాసమౌనికి అంతే వాసులే వారు!

భారత గంధము వ్రాసియున్నారు!

ఇళ్ళు మళ్ళూ తిళ్ళు ఏమేమి వలసినా శ్రీవారి పూజలో చేరి కొలవండి!

పాయల సత్యనారాయణ

అర్థాంగి.

అర్థాంగి అంటే పాట్టి చేతుల చొక్కా అనే అర్థం కూడా వుంది. ఈవిడమటుకూ నా వ్యక్తిత్వాన్ని తలవరకూ కుట్టేసి గట్టిగా గుండీలు పెట్టేసిన చొక్కా! కాబట్టి సంపూర్ణాంగి అనడమే ఎక్కువ న్యాయం. ఇది పరిమితమైన నా సంసారం. స్వర్గ సన్నిధానం. కొడుకుని డాక్టర్ చెయ్యాలనీ, కూతుర్ని ఇంజనీరో మరింకేదో చేసేయ్యాలనీ, నేనూ మా ఆవిడా సొంత కార్లో ఈ వీధంట తిరగాలనీ...చాలీ చాలని చింకి బొంతలాంటి జీవితంలోనూ సీక్రెట్ కోరికలు కొన్నున్నాయి. అవి కితకితలు పెట్టుకుండానే నన్ను నవ్విస్తాయి. బాకీలు, వడ్డీలు, కటింగులూ అన్నీ పోగా మిగిలిందే జీతం. అది ఎండ సోకిన ఐస్ క్రీం లాంటిది. అయినా వేడుక చెయ్యక తప్పదాయె. ఇవాళ పర్వదినం. విఘ్నరాజు పూజకంటే ఎక్కువైన విషయం యింకేముంది?

“ఓ సిద్ధి వినాయక, బల్ బుద్ధినిచ్చి కాపాడు మయా...”

బంకమమ్మతో పోతపోసి రంగు రంగుల తగ్గరాలు

అతికించిన మూర్తి, రూపాయిస్తేనే ఆహ్వానం అందు కుంటా నన్నాడు. మార్కెట్లో అన్ని వస్తువులకీ ధర వుంది. పళ్లి పప్పు నుండి పరంధాముడి దాకా! ప్రాణాని కుందా విలువ? ఈ ఇసుకలోనేనా నిన్నటి వరకూ నాతో మాట్లాడిన మనసులు రేపటి గురించిన ఆశలు అన్నీ తుటిలో ముంచివేసిన వరదలో, మేట వేసిన బురదలో ఏరీ - ఎక్కడ? ఏవి తల్లి నిరుడు కురిసిన హిమ సమూహములు

నీ ప్రతిమలో వారి ఆత్మలు వెతుక్కుని జోహార్లు చెయ్యనా? కర్మ సిద్ధాంతాన్ని గుండెకు చుట్టుకుని కళ్ళు మూసుకోనా?

ఎక్కడున్నానిప్పుడు నేను, యిదిగో యిక్కడ నీ ముందు తలవార్చి.

వ్యర్థ సంకల్పాలతో రుద్ద స్వరాలతో బరువెక్కిన ఈ గాలి అడుగైనా కదలేని అంగుళమైనా మార్పులేని ఈ భరతావనిలో ఇక్కడేసిన గొంగళి యిదిగో బీడి ముక్కతో సహా అన్ని యివిగో వైవేద్యం సమర్పయామి! నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమస్తే.